

super qua quidem cura magistratus quidam est constituendus, cuius officium sit circa contractus & circa honestatem, nam cunctis ferè ciuitatibus necessarium est emptiones venditionēsque fieri inuicem, pro vnu rerum necessiarum. & hac facultas maxima & expeditissima est ad eadem sufficientiam consequendam, cuius gratia in vnam videntur conuenisse reipublicę societatem. Altera verò cura huic coniuncta ac propinquā est circa vrbem, de publicis priuatissimisque rebus, de ædificatione decenti, de viarum conseruatione ac directione, de finibus regendis, vt sine querela sint, & de similibus, vocant autē huiusmodi magistratum ædilitatem, partes eius verò sunt plures, vt magnis ciuitatibus aliae super alias incidunt: ceu monib[us] reficiendis præfetti, & fontium curatores, & portuum conservatores. Alia verò est cura, & quidem necessaria atque huic proquinqua, nam de eisdem rebus, certum non in vrbē, sed extra vrbem in agro versatur, vocant autē huiusmodi magistratum, alij definitores, alij custodes agrorum. hec igitur procurationes sunt tres. Est & alius magistratus, ad quem reditus publici referuntur, qui apud eos cōseruati, mox distribuūt ad singulas opportunitates, vocat verò istos, receptores, & quæ stores. Alter verò magistratus est, apud quæ præscribi oportet priuatos contractus, & sentencias iudicium, apud quos etiā postulationes vocationēsque in ius præscribi debent, quibusdā in locis huiusmodi magistrati diuidunt in partes plures, sed est vna eadēmque autoritas istorum omnium: appellāntq. eos, qui hunc magistratum gerunt, tum præfectos, tū memoriales, vel similib. nuncupationibus. Qui verò post hunc sequitur, summè necessarius est, ac difficillimus omnium magistratum, versatur autem circa executiones eorū qui damnavi sunt, & circa eorū pœnas atque custodias. Est autē grauis huiusmodi, administratio propter multas quæ inde proueniunt iniurias, itaq. nisi magna emolumenta ex eo capiantur, gérere illum omnes recusant, & figerant, secundum leges facere nō tollerant, sed est necessaria res, nam nihil prodeſſent de rebus iustis iudicia aut sententię, nisi forent qui eas executioni mandarent, quare si haec defint, communio inter se ciuium permanere non potest.

Ἴπ οὐδέν ὅφελος γίνεσθαι μὴ σίκας ποιεῖ τὸ δικαίων, ταύτας δὲ μὴ λαρβάσεν τέλος.
εἴστι εἰ μὴ μεγαλύτερος, κανονεύειν ἀσύντατον αἰλούροις, καθ' αρχήν τε μὴ τελεούμενος.

Α εών ή δε πινά αρχήν την ἐφορθστα την
εί τε τὰ συμβόλων καὶ τὴν δύκοσμίαν.
Σεβδή γδ εἰσαγκέμν πάσας τῆς πόλεως, τὸ
μῆν αὐτές μέρη, τα δὲ παλαιόν, πορές τὸ ἀληλύλων
εἰσαγκέμν γρείαν καὶ τοῦτ' ἔτιν ὑπογύνεται·
τον τοὺς αὐτέρων, δι' λινὸν δοκεῖν εἰς
μίαν πολιτείαν συνειδεῖν ἐπέρχεται δὲ διτιμέ-
λεια ταῦτα ἐχειρίν καὶ σπινέλις, ἡ δὲ πε-
ρὶ τὸ ἄξιν δημοσίαν καὶ ιδίαν, ὅπερ εἰκο-
μία ἦ, καὶ τοῦ ππόντων σικοδομημέτον
καὶ οὖλον σωτηρίαν καὶ διόρθωσιν· καὶ τοῦ ὁ-
ρίουν τῷ τορὸς ἀληλύλως, διτιμελεῖτος
ἐχειρίς καὶ δισταύτης τούτος ἀλλὰ τῆς διτιμελείας
δύοισι διπλαῖς. καλοῦσται δὲ ἀντινομίαν οἱ πλεί-
στοι τὴν τοιαύτην αρχήν. ἐξ δὲ μόρια
πλείστον τὸν αἰειδέμονον· ὃν ἐπέρχεται ἐφ' ἐπέρχε-
κεντισθεῖσιν εἰ τῆς πολινανθραπότερης πό-
λεσσιν διῃ, τειχοποιεῖ, καὶ κριῶν διτιμελη-
ταῖ, καὶ λιμένων φύλακες, ἀλλὶ δὲ αὐτο-
νομία τε καὶ πατερικοῖς ταῦτη. τοῖς τοῦ
ἀντρὸς μὲν διῃ, ἀλλὰ τοῖς τὴν χώραν διῃ, καὶ
τὰ περὶ τὰ δέξια τὸ δέσμον. καλοῦσται δὲ τοῦ αρ-
χητας τούτοις, οἱ μὲν ἀγειρόμοις, οἱ δὲ ὑ-
λοφεῖς· αἴτιοι μὲν οὖν διτιμελεῖαί εἰσι τού-
των τρεῖς· ἀλλὰ δὲ αρχὴ τορὸς λινοῦ μήδος·
δοι τῷ κοινῷ εἰσφέρενται παρ' ἐν φυλατ-
τόντων μερίζονται τορὸς ἐκεῖσιν διοικητον.
καλοῦσται δὲ διπλεῖται τούτοις, καὶ ταμίας.
ἐπέρχεται δὲ αρχὴ τορὸς λινοῦ αἰσχράφεδημα διῃ
τοι τε ἕδεια συμβόλων, καὶ ταῦς κρίσις εἰ τοῦ
δικαιοσυνίων. παρεῖ δὲ τοῖς ἀντοῖς τούτοις
καὶ ταῖς γραφαῖς τῷ μηκών γένεσται διῃ, καὶ
ταῖς εἰσιγγένεσι· ἐνιαυτοῦ μὲν οὖν μερίζοσται
καὶ ταῦτα εἰς πλείστους· διῃ δὲ μία κυρτά
τούτων πατέτων· καλοῦται δὲ ἐσεργάμημον·
τοις, καὶ διτιμελεῖα, καὶ μηνύμονες· καὶ τούτοις
ἄλλα διόρμητα συμέγνυσι. μὲν δὲ ταῦτα ἐ-
χούσιν εἰδού, αἰσχυνομετάπτεται δὲ ζεῦδην καὶ κα-
λεπτοτάπτεται τῷ αρχῶν διῃ, η τοῖς τοῖς τορ-
δεῖσι τῷ καταδικαδέντων, καὶ τῷ ποτε
τετεμένοντι· ταῖς ἐγραφαῖς· καὶ τοῖς τοῖς φυ-
λακεσσι τῷ σωμάτων· καλεπτὴ μὲν οὖν διῃ
διαὶ τὸ πολλών τοῦτον ἀπέκθεται· οὐτε ὅπου
μη μεράλα διῃ κερδεύειν, οὐτε αρχὴν ὑπο-
μένοστον αὐτῶν· εἰδούς ἐπομέναντες, διέλοστ
τραπέτεν καὶ τοὺς νόμους, αἰσχυνία δὲ διῃ,
δικαιίαν, τεινται δὲ μη λαρβάσειν τέλος.
αλλοιοις, καὶ αρχέσσεν μη γιγνούσθων.